

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Apollonio Episcopo. 363.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πίστα τῆς σῆς παράξεως ἀξία, ἀλλὰ
 ζαὴ τέλος οὐκ ἔχουσα. τίω μὲν γὰρ
 ὁ χρόνος ἀφανίζεται. τίω δὲ αἰῶνες φα-
 νασί, τελευτῶ μὴ ὄπισθάρμοι.

Ερμωγένει Ἐπισκόπῳ. τξβ.

Ὡσπερ λόγος ἀσφακτος ἀτελής, ὅ-
 πως ἔτι περᾶν ἀλογος. οὐκ τέταν γὰρ
 ἀμφοῖν εἰ καὶ μὴ βύλοιτο οἱ τίω ἐλ-
 λόγηται σοφία, φασίλον π καὶ πεπα-
 τημένον περᾶγμα, ὡς ἄλλοι οὐδὲ
 ἴδιοι, ὁ ὁρὸς καὶ λαμπρὸς χαρακτι-
 εῖζεται τῆς ὑψηλῆς βίος. ὅς γὰρ
 ἀν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, μέγας κληθήσε-
 ται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς ἑσπερίας. εἰ
 δὲ καὶ σύγκρισιν ἀμφοῖν ποιήσῃ, ἔ-
 μένειον περᾶσθαι μὴ λέγοντα, ἢ λέ-
 γων μὴ περᾶσθαι.

Ἀπολωνίῳ Ἐπισκόπῳ. τξγ.

Ἐπειδὴ τὸ βιάζεσθαι καὶ ἔλκεν πρὸς
 ἐπιβίαν τῶν ἀπεχθάνων γεγονότας,
 ἐμπρεπὲς ἔτ' ἔστιν, ἔτε δοκεῖ. τῶ πεί-
 θῃ ἢ χαρῆς ἔστι χρυσάμιδος. φάσκει
 τῶ σαυτῶ βίᾳ τῶς ἐν σκοτῶ ἀφα-
 ριστοτάς.

Νελάμμωνι Διάκονῳ. τξδ.

Οἱ μὲν πλάστοι, καὶ τοῖς ἱεροῖς μυσ-
 τήροις προσέονται μὴ πολυμήτερες, εὐ-
 γνώμονες εἰσι, καὶ ταχέως καὶ εἰς τὸ
 μὴ ἀμαρτανῆν ἀπειθήσονται. οἱ δὲ καὶ
 πλημμελοῦντες, καὶ τῆς ἀχρεῶτων
 μυστηρίων μαρτυρίας χερσὶ πολυμήτερες
 ἀπέσταν, ὡς εἰς, καθὰς γέγραφας,
 καὶ Ζώσιμος; μύλων εἰς τιμωριῶν
 ἀξιοί. ἐνόχως γὰρ ἑαυτῶς ἀποφά-
 νισσι, καὶ τίω ἀφουδῆ τῶ Παύλου
 φωνῶν τῶ σώματος καὶ τῶ αἵματος
 τῶ κυρίου. διὸ δὴ τοῖς μὲν πρώτοις ἐ-
 πάνυ ὀπιπίθεται ὁ ἀφάσολος, εἰδὼς
 ὅτι καὶ πλάστοι, ἀλλ' οὐκ ἔτι γνώσκον-
 τες τοῖς θεοῖς τὸ σέβας φυλάττεισσι.
 τοῖς δὲ δευτέροις τοῖς καὶ πλημμελεῖσι

tua digna est, sed vita finem non habens.
 Illam enim tempus delet: hanc autem se-
 cula, quæ finem nesciunt; coronant.

Hermogeni Episcopo. 362.

Quemadmodum sermo actionis exerts
 mancus & imperfectus est: ita etiam actio,
 quæ à sermone deseritur. Ex his enim am-
 babus rebus; etiamsi nolint ij, qui disertam
 sapientiam vilem quandam & protritam
 rem esse stulte opinantur, recta & splen-
 dida magistrorum vitæ insignitur. Qui
 enim fecerit & docuerit, magnus vocabi-
 tur in regno cælorum. Quod si ambas in-
 ter se comparare oportet, facere ac non lo-
 qui præstat, quàm loqui ac non facere.

Apollonio Episcopo. 363.

Quoniam eos, qui ita conditi sunt, ut
 arbitrij libertatem habeant, inuitos & re-
 pugnantes ad pietatem trahere, nec hone-
 stum est, nec videtur: idcirco da operam
 ut suasionem, vbi occasio se offert, adhibita,
 per tuam vitam ac mores, eos, qui in tene-
 bris degunt, illumines.

Nilammoni Diacono. 364.

Qui peccant, atque ad sacra mysteria
 accedere minimè audent, sincero iudi-
 cio præditi sunt, ac cõfestim eo adducen-
 tur, ut à peccato abstineant. Qui autem
 peccant, & incontaminata mysteria sce-
 latis manibus attingere non dubitant, (in
 quorum numero, ut scribis, Zosimus etiam
 est) sexcentis suppliciis digni sunt. Reos
 enim, iuxta minimè mendacem Pauli vo-
 cem, corporis & sanguinis Domini seipfos
 reddunt. Quamobrem etiam primos qui-
 dẽ Diabolus hand valde aggreditur, (quod
 scilicet exploratum habeat, eos, quamuis
 peccent, tamen id agnoscentes diuinis re-
 bus venerationem conseruare: at verò in
 secundos, hoc est eos, qui peccant, nec
 peccatum agnoscent, aut licet agnoscent,